

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/169/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119411918
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6119411918.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu TI GROUP s.r.o., Vaďovce 98, 916 13, IČO: 35 963 301, práv. zast. JUDr. Ľudmila Jurčová, advokátka, Hodžovo námestie 2A, 811 06 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému UNICO Invest Sk s.r.o., Pestovateľská 2/134, 821 04 Bratislava, IČO: 45 459 584, práv. zast. Advokátska kancelária SPÁL & Partners s.r.o., Kapitulská 454/12, 917 01 Trnava, IČO: 54 252 601, o zaplatenie sumy 4.709,86 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 26Cb/29/2020-185 zo dňa 18.8.2020, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 26Cb/29/2020-185 zo dňa 18.8.2020 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.709,86 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 4.709,86 EUR od 5.9.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 40,- EUR, a žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenú súdu dňa 24.10.2020 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu titulom neuhradených faktúr za vykonané stavebné práce. Medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom došlo dňa 13.5.2019 k uzatvoreniu rámcovej zmluvy o dielo, na základe ktorej boli realizované práce na budove nachádzajúcej sa na Lanskej ulici v Považskej Bystrici. Počas realizácie prác žalobca vystavil žalovanému dňa 15.7.2019 faktúru č. 2019162002 na sumu 1.499,58 EUR, dňa 31.5.2019 faktúru č. 2019162001 na sumu 3.057,50 EUR, pričom žalovaný tieto faktúry uhradil. Žalobca vystavil žalovanému aj faktúru č. 2019162002 na sumu 4.286,64 EUR, pričom v rámci tejto faktúry bola zahrnutá aj povrchová úprava fasády a penetračný náter na ploche 578,23 m² v hodnote 2.787,06 EUR. Na základe písomnej žiadosti žalovaného zo dňa 10.7.2019 žalobca znížil fakturovanú sumu o 2.787,06 EUR. Vo faktúre č. 2019162004 vystavenej na sumu 4.709,86 EUR žalobca fakturoval žalovanému práce spočívajúce v povrchovej úprave a penetračnom nátere na ploche 578,23 EUR. Spornou nebola skutočnosť, že žalovaný túto faktúru neuhradil. Žalobca mal podľa zmluvy žalovanému fakturovať vykonané práce priebežne, a to za každý kalendárny mesiac. Zmluva umožňovala žalovanému neodsúhlasiť faktúry vystavené žalobcom, ale iba za určitých podmienok vymedzených v čl. VI zmluvy. V prípade, ak žalovaný faktúru neuznal, bol povinný túto žalobcovi vrátiť v lehote piatich dní, a to aj s uvedením dôvodu, pre ktorý s faktúrou nesúhlasí. Žalovaný svoj nesúhlas s faktúrou č. 2019162004 zo dňa 28.8.2019 oznámil

žalobcovi e-mailom zo dňa 5.9.2019, t.j. po uplynutí lehoty určenej v čl. VI bod 3 zmluvy. Dôvodom, pre ktorý žalovaný nárok žalobcu na uhradenie faktúry č. 2019162004 neuznával, mali byť vady diela. E-mailom zo dňa 5.9.2019 žalovaný žalobcovi oznámil vady ním vykonaného diela a zároveň si uplatnil nároky z väd diela, a to nárok na úhradu nákladov na odstránenie väd diela podľa čl. VII ods. 2 zmluvy a zároveň od zmluvy odstúpil. Žalovaný si následne v tomto konaní uplatnil voči žalobcovi ako kompenzačnú námietku nárok na zaplatenie sumy 6.442,- EUR, ktorá mala predstavovať náklady na odstránenie väd žalobcom vykonaného diela, ktoré žalovaný dal odstrániť tretej osobe.

3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaná strana svoju obranu voči nárokom žalobcu postavila na existencii zmluvne dohodnutého nároku z väd, a to tak, že ak zhotoviteľ vady neodstráni sám, môže dať tieto vady odstrániť zhotoviteľ tretej osobe. Tu súd poukázal na skutočnosť, že aj takto osobitne dohodnuté nároky z väd bol žalovaný povinný uplatniť spôsobom ustanoveným v § 436 a 437 Obchodného zákonníka. Zákonná požiadavka určitosti jednostranného hmotnoprávneho úkonu sa vyžaduje v identifikácii väd, ich popisu, vyjadrenia, akým spôsobom sa vady prejavujú, v akom rozsahu, ich konkretizácia musí byť vykonaná spôsobom, ktorým sa zabezpečí nezameniteľnosť väd s inými vadami a v konečnom dôsledku aj voľba zodpovednostného nároku, t.j., akým spôsobom oprávnený subjekt žiada s týmito vadami naložiť, musí byť uskutočnená rovnako určitým, zreteľným a nepochybným spôsobom. Podmienku určitosti právneho úkonu nemôže spĺňať také uplatnenie nárokov z väd, ktorým si objednávateľ súčasne uplatní rôzne nároky z väd (napr. nárok na odstránenie väd spolu s nárokom na zľavu z ceny). V tomto prípade žalovaný na jednej strane oznámil žalobcovi, že odstupuje od zmluvy o dielo, ktorú s ním uzatvoril a na druhej strane mu oznámil, že vady ním vykonaného zadá odstrániť tretej osobe, pričom bude od žalobcu požadovať kompenzáciu nákladov súvisiacich s odstraňovaním väd. Žalovaný tak súčasne prejavil vôľu od zmluvy odstúpiť, teda spôsobiť zánik práv a povinností, ktoré z nej jej účastníkom vyplývajú, a to vrátane práva dožadovať sa preplatenia nákladov na odstránenie väd diela, na druhej strane zároveň prejavil vôľu domáhať sa tejto kompenzácie. Pokiaľ teda žalovaný neuviedol, ktorý konkrétny nárok z väd voči žalobcovi uplatňuje, takýto úkon nespĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti. Navyše žalovaný nepreukázal notifikáciu väd konkrétnym, jasným a určitým spôsobom, preto kompenzačná námietka žalovaného nie je dôvodná. Z výsledkov dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalovaný nepreukázal, že by uplatnil právne relevantným spôsobom zodpovednostný nárok voči žalobcovi (§ 564 v spojení s ust. § 436 a nasl. Obchodného zákonníka), čo bol základný predpoklad k tomu, aby sa mohlo viesť dokazovanie o tvrdenej vadnosti žalobcom účtovaného plnenia, resp. v rovine obrany žalovaného o namietanej vadnosti diela vykonávaného žalobcom. Z tohto dôvodu súd nevykonal dokazovanie výsluchmi, ktoré navrhovali strany sporu, a to práve z dôvodu, že týmito sa mala preukazovať iba existencia, resp. neexistencia väd diela vykonaného diela.

4. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný v konaní vôbec nepreukázal skutočnú existenciu nároku, ktorý v tomto konaní uplatnil ako kompenzačnú námietku, napriek tomu, že ho v tomto smere zaťažovalo dôkazné bremeno. Pokiaľ sa žalovaný bránil nárokom žalobcu existenciou pohľadávok voči žalobcovi, základným predpokladom pre úspech takejto obrany bolo preukázanie skutočnej existencie takejto pohľadávky. Existenciu pohľadávky nemožno preukazovať iba vyúčtovaním, ktoré si vypracoval sám alebo „likvidačnými listami k faktúre“, ktoré opäť vypracoval žalobca, prípadne faktúrami vystavenými spoločnosťou UNICO Okná Sk spol. s r.o. alebo T. Š.. Pokiaľ si žalovaný uplatňoval voči žalobcovi v rámci svojej obrany nárok na zaplatenie sumy 6.442,- EUR, bolo potrebné, aby preukázal, že túto sumu na odstránenie väd diela vykonaného žalovaným aj skutočne vynaložil, a to napr. výpisom z účtu. Samotná faktúra je len účtovným dokladom a nepreukazuje skutočné vynaloženie akejkoľvek sumy, a teda nemôže preukazovať ani vznik nároku na refundáciu podľa čl. VII zmluvy. Aj keď zmluva obsahovala nárok objednávateľa dať odstrániť vady diela tretej osobe, v prípade, ak tieto nebudú odstránené zhotoviteľom, takéto ustanovenie nezmocňovalo žalovaného uplatňovať si voči žalobcovi akékoľvek čiastky, ktoré si sám vyúčtuje. Ak, by si aj žalovaný riadne a právne relevantným spôsobom uplatnil svoj nároky z väd diela voči žalobcovi, bol povinný žalobcovi vynaloženie týchto nákladov riadne preukázať. Náklady na odstránenie väd mohli žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak tretej osobe za ich odstránenie aj skutočne zaplatil, pokiaľ tak neurobil nemá sa voči žalobcovi čoho domáhať. Tu bolo potrebné poznamenať, že žalovaný v konaní neprodukoval žiaden dôkaz, ktorý by skutočnú úhradu nákladov preukazoval a vykonanie takýchto dôkazov navrhol až na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 18.8.2020, a to napriek tomu, že neexistovali žiadne dôvody, ktoré by žalovanej strane neumožňovali tieto dôkazy predložiť už skôr. Z tohto dôvodu súd uplatnil na tieto dôkazné návrhy sudcovskú koncentráciu konania. Súd nevykonal dokazovanie navrhnuté žalovaným na preukázanie

skutočnej úhrady nákladov, ktoré mali súvisieť s odstránením väd z dôvodu, že ich vykonanie by vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania a žalovanému nič nebránilo tieto dôkazy predložiť včas. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 C.s.p., nakoľko čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom bolo spôsobené správaním žalovaného, ktorý časť žalovanej istiny uhradil až po podaní žaloby na súd.

5. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že otázku, či žalobca upozornil na vady diela konkrétnym a určitým spôsobom, je potrebné ustáliť s prihliadnutím na schopnosti a možnosti adresáta (t.j. žalobcu). Je toho názoru, že z komunikácie strán sporu (menovite z e-mailu zo dňa 5.9.2019) žalobcovi muselo byť zrejmé, o aké vady sa jednalo. E-mail žalovaného bol pomerne špecifický ohľadom väd diela (napr. bod 3 a 4 e-mailu), pričom sa odkazoval na fotodokumentáciu. Preto vyššie uvedený záver súdu odmieta. Tiež odmieta tvrdenia uvedené v bode 32 a uviedol, že sa nejedná o akékoľvek náklady, išlo o sumu, ktorá bola skutočne uhradená tretej osobe (dodávateľa žalovaného - T. Š. a UNICO Okná SK spol. s r.o.), čo žalovaný aj uviedol. Toto jeho tvrdenie nebolo rozporované, pričom sám žalovaný navrhol v prípade pochybností predložiť dôkaz o tejto skutočnosti. Pokiaľ súd napriek uvedenému vyžadoval preukázanie tvrdenej skutočnosti osobitným dôkazom (napr. výpisom o úhrade), žalovaný na pojednávaní požiadal o dodatočnú lehotu na vykonanie dôkazu. Z tohto hľadiska uplatnenú zásadu sudcovskej koncentrácie vníma ako neprímeraný postih žalovaného. Tiež sa domnieva, že úvaha súdu presahuje zmluvnú vôľu strán sporu vyjadrenú v článku VII bode 3 zmluvy o dielo. Podľa tohto ustanovenia v prípade zadania chybné vykonanej časti diela tretej osobe má žalovaný voči žalobcovi povinnosť preukázať „takto dohodnutú cenu“ a následne odpočítať zo záverečného vyúčtovania. Žiadne ustanovenie zmluvy však neukladá žalovanému povinnosť preukázať mu úhradu ceny tretej osobe. Navyše žalobca ani netvrdil, že by žalovaný neuhradil tretej osobe (svojím subdodávateľom) náklady spojené s odstránením väd po žalobcovi. Z tohto hľadiska by sa táto skutočnosť dala považovať za nespornú v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. Žalovaný postupoval v zmysle obsahu zmluvy o dielo, keď odmietol akceptovať faktúru č. 2019162004 na sumu 4.709,86 EUR, a tým žalobcovi podľa zmluvy o dielo nemohol vzniknúť nárok na úhradu predmetnej faktúry. Už tento samotný dôvod považuje za dôležitú okolnosť potvrdzujúcu neopodstatnenosť žaloby, a preto navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vráti, alebo napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca a uviedol, že žalovaný počas celého konania nemal zjavne vyjasnené pojmy - nároky z väd diela a nároky na náhradu škody, nakoľko tieto pojmy/nároky vo svojich podaniach opakovane zamieňa. Žalovaný počas celého konania ani pred jeho začatím vady diela u žalobcu riadne neuplatnil, nešpecifikoval konkrétne vady diela, rozsah vadnosti plnenia a podobne. Má za to, že konštatovanie žalovaného v maily zo dňa 5.9.2019, ktorý žalovaný považuje za riadne a včasné uplatnenia nárokov z väd diela nie je možné považovať za vytknutie väd diela alebo uplatnenia nárokov z väd diela. V predmetnom maily žalovaný len všeobecne poukazuje na to, že dielo nie je vykonané v súlade s STN, ďalej sa však vadám nevenuje, ale poukazuje na škody, ktoré mali činnosťou žalobcu na stavbe vzniknúť. Vzniknuté škody neboli predmetom súdneho konania, nakoniec sám žalovaný na pojednávaní konanom dňa 18.8.2020 uviedol, že: „Uplatnenie nároku na náhradu škody žalovaný uváži neskôr.“ Poukázal na to, že namiesto úhrady faktúry č. 2019162004, žalovaný si začal vyčíslvať náklady za údajné škody na stavbe, uplatňuje si voči žalobcovi náhradu nákladov za 6 týždňov za prenájom lešenia a podobne. Zároveň žalovaný požaduje, aby mu žalobca nahradil škodu, ktorá mala byť spôsobená na 36 ks zasklení. Žalovaný teda podmieňuje zaplatenie faktúry odstránením údajných škôd. Žalovaný v konaní predložil faktúry od pána T. Š., ktoré majú pravdepodobne preukazovať rozsah opráv. Žalovaný však od podania žaloby žalobcom nepreukázal, že by tieto náklady svojím subdodávateľom aj zaplatil.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 30.5.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalovaného, vyjadrením žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

8. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, svoje rozhodnutie náležite, podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd preto konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku a stotožňuje sa s dôvodmi v ňom uvedenými a v celom rozsahu na ne poukazuje.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom sporu je nárok žalobcu ako zhotoviteľa na zaplatenie ceny 4.709,86 EUR s prísl. titulom ceny za dielo - vykonanie stavebných prác, na základe zmluvy o dielo zo dňa 13.5.2019. Cenu žalobca fakturoval faktúrou č. 2019162004 zo dňa 28.8.2019 splatnou dňa 4.9.2019. Žalovaný faktúru neuhradil, emailom zo dňa 5.9.2019 oznámil žalobcovi svoj nesúhlas z dôvodu väd diela. E-mailom zo dňa 5.9.2019 si žalovaný uplatnil nároky z väd diela, a to nárok na úhradu nákladov na odstránenie väd diela podľa čl. VII ods. 3 zmluvy a zároveň od zmluvy odstúpil. Žalovaný si následne v tomto konaní uplatnil voči žalobcovi ako kompenzačnú námietku nárok na zaplatenie sumy 6.442,- EUR, ktorá mala predstavovať náklady na odstránenie väd žalobcom vykonaného diela, ktoré žalovaný dal odstrániť tretej osobe. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že žalovaný nepreukázal notifikáciu väd konkrétnym a určitým spôsobom, preto je jeho kompenzačná námietka nedôvodná a taktiež nepreukázal, že by relevantným spôsobom uplatnil zodpovednosť nárok voči žalobcovi.

12. Zo znenia zmluvy o dielo čl. VII. bod 3 vyplýva, že v prípade nedodržania kvality voči STN má právo objednávateľ /žalovaný/ v priebehu výstavby požadovať od zhotoviteľa /žalobcu/ opravu zadarmo s termínom odstránenia do 2 dní, prípadne v inom dohodnutom termíne. Nekvalitu bude objednávateľ špecifikovať. Ak zhotoviteľ neodstráni vadu do dohodnutého termínu, môže objednávateľ zadať chybné vykonané časti inému dodávateľovi na účet zhotoviteľa. Takto dohodnutá cena bude preukázaná pôvodnému zhotoviteľovi a bude odpočítaná zo záverečného vyúčtovania.

13. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalovaný si ani zmluvným ani zákonným spôsobom /§§ 436 a 437 Obch. zák./ riadne neuplatnil nároky z väd diela, mail zo dňa 5.9.2019 nie je možné považovať za riadne uplatnenú reklamáciu s riadnym označením väd diela, určením lehoty na odstránenie väd aj s poukazom na zmluvne ustanovenie čl. VII. bod 3, kedy až po neodstránení vady v dohodnutom termíne, môže objednávateľ zadať chybné vykonané časti diela inému dodávateľovi na účet zhotoviteľa. Zároveň je potrebné uviesť, že žalovaný v rámci mailovej reklamácie zo dňa 5.9.2019 aj odstúpil od zmluvy o dielo. Tu je potrebné uviesť, že pokiaľ žalovaný neuviedol, ktorý z konkrétnych nárokov z väd si voči žalobcovi uplatňuje, je takýto úkon neurčitý a zmätočný, ako uviedol aj súd prvej inštancie. Mailom zo dňa 15.11.2019 si žalovaný zároveň uplatnil náhradu škody za výmenu sklenených výplní vo výške 6.443 EUR. Pokiaľ si však žalovaný ako už bolo vyššie uvedené riadne neuplatnil nároky z väd, nemôže za domáhať náhrady škody vo forme kompenzačnej námietky, pretože neboli splnené podmienky dohodnuté v zmluve o dielo, čl. VII. bod 3, a teda, že vady odstráni tretia osoba na náklady žalobcu. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaný existenciu pohľadávky /škody/ v konaní nepreukázal. Nedoložil súdu doklad preukazujúci úhradu nákladov, ktoré mal žalovaný vynaložiť odstránením väd diela.

14. Záverom je potrebné opätovne zdôrazniť, že zo žiadneho listinného dôkazu so spisu nevyplýva, že by žalovaný riadne vady žalobcovi vytkol a uplatnil si konkrétny nárok zo zodpovednosti za vady v zmysle Obch. zák. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého uspokojenie, ktoré možno dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z väd tovaru podľa § 436 a 437 Obch. zák., nemožno dosiahnuť uplatnením nároku z iného právneho dôvodu / napr. z titulu náhrady škody alebo bezdôvodného obohatenia/. Žalovaný tým, že si riadne neuplatnil voči žalobcovi niektorý z nárokov z väd, nemôže dosiahnuť uspokojenie uplatnením nároku z iného právneho dôvodu, v danom prípade z titulu náhrady škody či už v zmysle ust. § 440 ods. 2 Obch. zák. alebo v zmysle čl. VII. bod 3 zmluvy o dielo.

15. Pokiaľ žalovaný vytýka súdu prvej inštancie, že žiadne ustanovenie zmluvy neukladá žalovanému povinnosť preukázať úhradu ceny tretej osobe, odvolací súd len dodáva, že túto námietku žalovaného nepovažuje za dôvodnú, pretože dôkazné bremeno na preukázanie uvedených okolností zaťažuje žalovaného. Žalovaný síce v odvolaní predložil doklady o úhrade sumy 13.202,- EUR dňa 21.8.2019, 2.497,20 EUR dňa 2.3.2020 a sumy 1.072,58 EUR dňa 20.4.2020, avšak z uvedeného nie je zrejmé na čo boli vynaložené uvedené čiastky. K tvrdeniu žalovaného o jeho postupe v súlade so zmluvou o dielo, keď odmietol akceptovať faktúru č. 20019162004, a tým teda žalobcovi nemohol vzniknúť nárok na jej úhradu, odvolací súd uvádza, že uvedené nebolo v konaní preukázané. Súd prvej inštancie správne poukázal na čl. VI zmluvy, kedy zmluva o dielo umožňovala žalovanému neodsúhlasiť faktúry vystavené žalobcom iba za určitých podmienok, ktoré vymedzoval práve čl. VI, a teda, ak žalovaný faktúru neuznal, bol povinný túto žalobcovi vrátiť v lehote piatich dní, a to aj s uvedeným dôvodom, pre ktorý faktúru vracia. Žalovaný svoj nesúhlas s faktúrou oznámil žalobcovi emailom zo dňa 5.9.2019, teda po uplynutí určenej lehoty. V danom emaily žalovaný oznámil žalobcovi odstúpenie od zmluvy o dielo a domáhal sa preplatenia nákladov na odstránenie väd diela, pričom vôbec nepreukázal existenciu nároku, či pohľadávky. Súd prvej inštancie teda správne posúdil, že tento úkon nespĺňa požiadavku určitosti a zrozumiteľnosti.

16. K odvolacej námietke, podľa ktorej súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, odvolací súd uvádza, že posúdenie, ktoré z navrhnutých dôkazov je potrebné vykonať pre rozhodnutie v spore, prináleží výlučne súdu (§ 185 ods. 1 C.s.p.). Tomuto výlučnému právu súdu zodpovedá povinnosť uložená mu ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. okrem iného v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ktoré dôkazy vykonal a prečo nevykonal navrhnuté dôkazy. K námietke žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonal výsluch svedkov, ktorých žalovaný určil v písomnom podaní zo dňa 25.5.2020 a nevykonal dôkazy navrhnuté na pojednávaní dňa 18.8.2020, odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia (bod 32), kde sa súd prvej inštancie s touto okolnosťou vysporiadal. Súd prvej inštancie mal za to, že dôkazy nepredložil včas a uplatnil sudcovskú koncentráciu konania. Podľa odvolacieho súdu sám žalovaný pochybil, ak pred skončením dokazovania neuviedol, aké dôkazy a na preukázanie akých skutočností, ešte navrhuje vykonať.

17. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalovaným.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 369 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. S poukazom na ust. § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).